

☆ Afdeling belicht ☆

Jong Nederland Beers

Een paar senioren keken ons aan van 'ja, ook een goedenavond' toen we enthousiast 'hoihoi' riepen toen we uit de auto stapten. Wisten zij veel dat we voor een interview kwamen. Maar, gastvrij als ze in Beers zijn, leidden ze ons naar Berber, Lennart en Malou die binnen op ons wachtten.

Door: Kim van Korven en Luc Vugts

Na een kort voorstelronde kregen we de vraag:

'Zijn alle Jong Nederland-afdelingen een beetje hetzelfde?' We hebben hier natuurlijk geen antwoord op gegeven, we willen dat afdelingen lekker vrijuit praten en niet denken 'dit zullen ze overal wel zo doen.' De afdeling die we bezochten heeft een knaloranje wc met een roze deur, een kelder met een flink groot digibord als tv, een complete sportzaal met toebehoren en een speciaal

veldje buiten met grond die water doorlaat. Allemaal dingen die we bij eerder bezochten afdelingen niet hebben gezien en die deze afdeling wat dat betreft uniek maakt. We hebben het over afdeling Jong Nederland Beers.

Berber stelde ons de vraag, zij is al jaren vrijwilligster bij de afdeling en zit sinds kort ook in het 8-koppige bestuur samen met Malou die ook aansluit bij het interview. Beiden draaien ook groep net als Lennart die ook aanschuift aan tafel. Drie enthousiaste vrijwilligers die klaar zijn om alle vragen die we hebben te beantwoorden.

GESCHIEDENIS

Kort maar krachtig, de vereniging bestaat ongeveer 67 jaar. Het 60-jarige bestaan is met de leden gevierd in Toverland. De vrijwilligers kwamen met oud-vrijwilligers samen in het lokale café voor een gezellige avond met spellen en 'ranja'. 'Noteer maar Claassen bij de geschiedenis, dan heb je de oprichters en huidige vrijwilligers gelijk te pakken' zei Lennart lachend.

Het is niet lang over de geschiedenis gegaan. Net als bij veel afdelingen ligt de oorsprong bij een groep bij de kerk die aansluiting vond bij de landelijke organisatie. Malou vult Lennart aan 'wat van alle tijden is, is denk ik wel dat het team vrijwilligers veelal bestaat uit oud-leden. Iedereen in Beers heeft wel een lijntje met Jong Nederland. Ze hebben er zelf bijgezet en/of hebben familie die bij de vereniging zit.'

Op dit moment telt de vereniging ongeveer 30 vrijwilligers en 85 leden schat het drietal in. Een mooi aantal!

LOCATIE

De huidige locatie waar Jong Nederland Beers in zit is een oud kinderdagverblijf dat tegen het gemeenschapshuis aangeplakt zit. De algemene ruimte zetten ze in voor creativiteit, er is een chill-kelder waar vooral de oudere leden zich vermaken en een podiumzaaltje waar bijvoorbeeld pictionary wordt gespeeld. We krijgen een rondleiding en kijken onze ogen uit! Een complete gymzaal zit 2 gangentjes verderop. Deze ruimtes worden door meerdere verenigingen gebruikt wat maakt dat het onderhoud niet bij Jong Nederland valt maar ze wel gebruik mogen maken van alle materialen. 'Ja, we spelen hier ook vaak apenkooien' zegt Berber met een lach van oor tot oor. Eerder maakte Lennart de opmerking dat de huidige vrijwilligers eigenlijk de oude kinderen zijn. Net zo fanatiek, wellicht nog fanatieker dan de leden met sport en spel. Dus, we krijgen een beetje een beeld hoe apenkooien er dan aan toe gaat, lekker fanatiek!

Buiten is een veldje dat openbaar is voor de gemeente. De ondergrond laat water door, wat ideaal is! Je moet hier alleen niet met een korte broek vallen, legt Lennart uit, dat is dan wel weer erg pijnlijk.

Op de stoep rond het veld staan krijttekeningen, gemaakt door de leden. 'Ja, dat doen we vaker' zegt Malou. Met

goed weer komen de ouderen uit het naastgelegen bejaardenhuis wel eens kijken.

Het grasveldje bij het gebouw ligt bij de parkeerplaats en tegen de weg. De groepen spelen hier spelletjes maar echt veilig is het niet. De heg houdt de kinderen en de ballen wel tegen, maar graag zien de vrijwilligers een hek rond het veld. Malou vertelt dat ze hierover in gesprek zijn met de gemeente. Ze zijn ook in gesprek over de tuin die zij graag aan willen passen naar een overkapping met tafels.

Op loopafstand zijn speeltuinen, bossen en een standje waar ook buiten het groepdraaien om vaak vrijwilligers te vinden zijn! Je weet gewoon dat je er mensen van de vereniging treft, vertelt Berber zo dat je het al voor je ziet. Zon, 'ranja' en gezelligheid.

Het oude gebouw 'de Wisse' ligt op een steenworp afstand, nou ja, lag. Er staan inmiddels huizen waar ook enkele vrijwilligers wonen. Het nieuwe gebouw is vernoemd naar het oude 'Wissewas'. 'Je weet wel... dat WAS de Wisse... WisseWas' zegt Lennart grappend. En het is ook grappig, al weten we nu al dat het grapje op papier niet over gaat komen.

TYPISCH

Dat is wel met meer dingen die leven bij Jong Nederland Beers. Er zijn veel grappes, melige momenten en onzinnige gebeurtenissen waar de hele afdeling lol om heeft en die anderen niet (kunnen) begrijpen. Volgens het drietal, die er steeds zelf erg veel lol in heeft en ook tijdens het gesprek van die dingen giebelend en grappend ophalen, zijn het erg flauwe dingen maar wel dingen die de vrijwilligers juist bindt met elkaar. 'Op kamp is er altijd een woord dat iedereen linkt aan het kamp,' zegt Marlou. Lennart valt haar gelijk bij met voorbeelden waar alle drie meteen herinneringen aan hebben. Leden weten die woorden ook en ook bijnamen ontstaan op kampen. Zo zijn er leden die als lid een bijnaam kregen en die nog steeds, nu ze vrijwilliger zijn, met zich meedragen.

Alle drie geven ook aan dat vrijwilligers die op kamp eerder of later aanschuiven

of een aantal dagen tussendoor weg zijn, niet altijd gelijk in die flow van gekke woorden zitten.

DE grap die al jaren leeft is de camouflage-grap: alles wat gecamoufleerd is, zien we gewoon niet. Loopt er een vrijwilliger met een legerbroek voorbij vraag je: Hey, waar zijn je benen?' Lennart lacht nu uitbundig en zegt erbij 'ja ja, we weten het, het is erg flauw'. De lach is aanstekelijk en de verhalen scheppen een beeld van een dolle, gezellige kampweek.

KAMP

'Kamp is ook echt, echt heel leuk' zegt Malou. We gaan eigenlijk altijd naar Maasduinen waar we dan iedere keer wel een ander veld hebben. De eerste dagen maken we heel duidelijk bekend wat wel en niet mag, dan zijn we gewoon streng. Er hangen regels en de oudste leden wijzen de jongeren er ook op wat wel en niet kan en mag. Zo mogen de leden NIET in de leidinghoek komen en dat werkt al jaren zo goed dat kinderen lijken te bevriezen als ze de grens naderen bij bijvoorbeeld een spel waar ze achter leiding aan moeten. Berber vult aan: 'We spelen ook een Ren-je-Rot waarbij we vragen stellen over de kampweek-regels. Vaak herhalen we dat de eerste ochtend nog een keer en dan weten de leden het wel.'

Dat wil niet zeggen dat er niets mag op kamp. Het drietal is van mening dat het juist een heel los en open kamp is met elk jaar een ander thema maar ook voldoende vrije tijd tussendoor. Leiding beweegt mee met de leden (vooral de oudere) die zelf ook met ideeën komen. 'We kijken gewoon wat mogelijk is' zegt Malou. Willen ze een dropping, dan kijken we of we dat kunnen regelen. Waar veel tijd in gestoken wordt is de kampaankleding. We zetten alles zo snel mogelijk op zodat we veel tijd over houden om een groot bouwwerk te pionieren, te verven en zo. Niet alle vrijwilligers zijn goed in knopen, maar die dat goed kunnen, maken echt mooie bouwwerken als piratenschepen, een saloon of circustent.

Leiding loopt in themakleding rond en ook de uitnodiging is afgestemd op het thema. 'Dat doen we goed' vertelt Berber

terecht trots!

Lennart zegt grinnikend: 'Het hele jaar door zijn we prinsesjes, hebben we niets met buitenleven. Maar op kamp zijn we beesten.' De afdeling is gewed om zelf een wc te bouwen, moet water halen bij een boer verderop en hebben op kamp geen stroom. 'Heerlijk' geven de drie aan en je ziet ze stralen.

Tijdens het kamp zijn er elke nacht twee vrijwilligers de hele nacht wakker. Een man en een vrouw. Dat is een leuke taak hoor! Je maakt echt alles mee, van de laatste die bij het kampvuur zit, tot de eerste die wakker is. Je checkt de tenten, ruimt wat op, maakt de kampgroepjes, bereidt wat voor en als het licht is, ruim je de 'ranja-dopjes' op. Overdag mag je dan slapen. Als interviewers zijn we verbaasd: dan mist iemand een hele kampdag?! De uitleg die volgt klinkt goed. Iedereen kan aangeven wat hij of zij minder leuk vindt. Er zijn vrijwilligers bij die een uitstapje naar Ierland bijvoorbeeld echt niks aan vinden. Zij blijven die dag op het terrein.

Elke dag zijn er ook twee vrijwilligers die niet meedoen met het programma, maar alles in goede banen leiden. Zij sturen vrijwilligers aan, houden de tijd in de gaten en zorgen ervoor dat de kampvergadering op tijd start en ook verplichte rustpauzes ingezet worden voor vrijwilligers. Dit werkt echt heel fijn, geeft het drietal aan.

Nog een ding wat typisch Beers is: Kamp-sla! Sla met ei, komkommer, druiven en veel dressing!

CORONA

De afdeling heeft zo lang en zo veel mogelijk gewoon groep gedraaid. De oudsten hebben een aantal keer een online-programma aangeboden gekregen, maar dat werkte toch niet zo goed.

Alle drie de vrijwilligers hebben het als heel positief ervaren dat er in een kampbubbel een kamp werd gehouden. Iedereen was er gewoon de hele week.

Normaal heb je wel eens dat iedereen al flink zwart ziet en er nog iemand de laatste dagen op witte gympen en in schone kleren komt. Dat is toch echt anders dan wanneer je alles vanaf het eerste tot het laatste moment meemaakt. Ze hopen dat ook in de toekomst vrijwilligers echt alleen later komen of eerder gaan als het echt niet anders kan. Berber voegt er aan toe 'ja, ook voor de grappen, je merkt het gelijk als je een

opmerking maakt en iemand snapt het niet. Dan is hij of zij later aangesloten en loopt diegene ook dus achter in dingen.'

AFDELING

Malou herhaalt nog eens dat zij vindt dat hun afdeling echt anders is dan andere afdelingen, ze zijn volgens haar meer stads dan de afdelingen die zij kent uit hun district waar ze afdelingen meer kan vergelijken met Scouting (zonder hen als Scouting te bestempelen!). 'Wij zijn niet zo bossig.'

Jong Nederland Beers heeft een logo met vrolijke kleuren die terug komen op de clubvesten en in het gebouw (vandaar de knaloranje wc).

Die vrolijkheid zit hem niet alleen in de kleuren maar ook in de sfeer en de activiteiten die de afdeling uitstraalt.

ACTIVITEITEN

De Minioren en Maxioren nemen deel aan de districtsdagen net zoals de Junioren en Senioren deelnemen aan de toernooien binnen het district.

Vrijwilligers nemen deel aan de vrijwilligersavond die op toerbeurt georganiseerd wordt.

Binnen de vereniging is er naast het zomerkamp voor de jongsten een Maxi-Hike-weekend. De Maxioren en Junioren worden gedropt, lopen naar een locatie waar ze samen komen en afzonderlijk van elkaar activiteiten hebben. Lennart en Malou leggen uit dat qua kosten het beter uitkwam als de groepen in het zelfde gebouw bivakkeren en dat dit ook prima werkt!

De oudste leden gaan niet mee op kamp. In het eerste weekend van januari gaan ze op citytrip met de groep. Ze bezoeken

een stad, gaan daar op pad, spellen spelen en vermaken zich met waar ze zin in hebben. Wie niet mee kan baalt dan ook echt! Dit geldt ook voor de citytrip die het vrijwilligersteam eens per seizoen heeft. 'Superleuk' zeggen de dames bijna in

koor en ook aan het gezicht van Lennart is te zien dat dit weekend niet gemist kan worden. De vrijwilligers hebben het onderling gewoon leuk en missen elkaar echt na kamp zegt Milou. Twee uur na het kamp, als iedereen gedoucht is, zitten we weer samen en ook de dagen erop worden plannen gemaakt om samen dingen te ondernemen. Bij de start van het seizoen 'de kick-off' worden, naast dat er informatie wordt gedeeld over een bepaald onderwerp, de taken verdeeld. Een no-go is luie leiding. Dat betekent dat iedereen zich ergens voor inzet, ook de onhandige leiding, vertelt Berber. We vangen heus wel dingen voor elkaar op. Als iemand een

keer of een tijdje niet kan groepdraaien bijvoorbeeld.

VRIJWILLIGERS

Alle vrijwilligers worden gewaardeerd maar Lennart, Malou en Berber willen een van de vrijwilligers in het zonnetje zetten. We hebben een voorzitter die er na tien jaar voorzitterschap mee stopt. Hij heeft net een dochter gekregen (aan wie we de groeten doen). Wat hij ons gebracht heeft als voorzitter is geweldig. Het gaat om Jan Kaak. Hij is een echte leider en begeleidt de vrijwilligersgroep, nou ja, dat deed hij. Met het laatste kamp liet hij de touwtjes al los omdat hij als voorzitter stopt was. De groep moest er even aan wennen, ze zijn zo gewend dat hij stuurt en begeleidt op een hele fijne en prettige manier. Hij is de schakel geweest voor 'het oude en de nieuwe Jong Nederland' waarin alle leuke en goede dingen van vroeger meegenomen zijn en de dingen die niet liepen weg zijn gevallen, leggen ze uit. Ze hebben veel respect over hoe Jan de boel draaide en hebben daar ook veel van geleerd. Een mooie afsluiting van weer een heel fijn, grappig en enthousiast gesprek met hele fijne Jong Nederland collega's die we ook hopen te treffen bij de Kaderschouw.

Een afdeling met veel vrijheid in wat vrijwilligers en leden aan ideeën hebben maar waar iedereen wel weet wat er verwacht wordt. Dat beide maakt het een afdeling waar Lennart, Berber en Malou zeer zeker trots op mogen zijn.

Wij bedanken het drietal voor de tijd, de gastvrijheid, de flauwe grappen en de tips.

